

VYJELI JSME K UPRCHLÍKŮM

A POTKALI LIDI

Stovky až tisíce uprchlíků denně procházejí balkánskými zeměmi směrem do západní Evropy. Pomáhají jim také čeští dobrovolníci, mezi něž se od podzimu několikrát připojili pracovníci Radia Proglas. Do srbsko-chorvatského pohraničí přivezli potřebné věci, především teplé oblečení, a kromě rozhlasového materiálu si odvezli také cennou zkušenost osobního setkání s lidmi, o kterých se v současné Evropě hodně mluví.

„Potkala jsem se s lidmi, kteří jsou už týdně na cestách nezávisle na tom, jaké je zrovna počasí nebo jestli jim okolnosti přejí. Cestují s celou rodinou – staří rodiče, těhotné ženy, malé děti v promočených botách. Setkala jsem se tam s lidmi, které z domovů vyhnala lidská krutost. Chtěla jsem jim pomoci a zároveň jsem také na vlastní oči chtěla vidět, kdo jsou ti lidé, kteří k nám přicházejí,“ řekla redaktorka zpravodajství Mariana Ambrožová, která v oblasti kolem srbského pohraničního městečka Šid působila dvakrát.

Dobrovolníci uprchlíkům pomáhají ulehčit strážně cestování – v mrazivé noci jim nabízejí teplý čaj, lidem s nedostatečným oblečením vydávají bundy, svetry, ponožky či boty, starají se o to, aby se rodiny v davu nerozdělily, podávají informace. Zpočátku, než se o to začaly starat policejní složky, organizovali dobrovolníci také nástup do autobusů do utečeneckého tábora v Chorvatsku a snažili se tím předcházet nebezpečné tlačení u hraniční závory. Na místě pečovali o udržování pořádku – o odpadky při tak velkém množství lidí nebyla nouze.

Syrští uprchlíci s dobrovolníky po společném úklidu prostranství u hranice

Foto: CAFOD Photo Library CC BY-NC-ND 2.0

„U nás se o uprchlících mluví jako o nějaké mase, ale my jsme na místě poznali, že jde o tisíce konkrétních lidí s velmi konkrétními příběhy,“ říká Mariana a namátkou z těch, které na Balkáně potkala, vybírá: „Asi dvaadvacetiletý mladík, který touží po míru a nechce ve vojsku své vlády zabíjet a být zabit. Chce dokončit studia leteckého inženýrství. Také muž, který se nedávno ujal patnáctiletého mladíka, který unikl před střelbou a nyní cestuje bez rodičů. Malé děti, které radostí výskají, když jim dáte malý bonbon, ponožky, drobnou hračku nebo pro ně pár minut foukáte mýdlové bubliny...“ Nejčastěji uprchlíci uvádějí, že jsou ze Sýrie – někteří z nich vyprávějí o svých domovských městech, která opustili, u jiných měli dobrovolníci podezření, že si tuto státní příslušnost vymyslejí, aby se snáze dostali na Západ. Bylo možné ale potkat také Iráčany, Afghánce, Pákistánce a Afričany, třeba z Maroka nebo Mali.

„Je jasné, že někteří se prostě přidali a nepatří k těm, které by tak moc ohrožovala válka nebo pronásledování. Určitě se vše musí prověřit, ale to nelze, pokud jsou lidé hnáni stále dál,“ uvažuje Pavel Šaněk, který má v Proglasu na starost produkci pořadů. „Ne všichni budou hodní, ne každý se přizpůsobí životu v Evropě, ale teď jsou to především lidé v nouzi a nikdo, natož třeba malé děti s maminkami, si nezaslouží, aby musel nocovat v dešti někde v bahnitěm poli,“ dodává Pavel, který běžně slouží jako ministrant při mších vysílaných ze studia Proglasu. Teď si tuto službu vyzkoušel v neobvyklém prostředí – mši svatou sloužil ředitel Proglasu P. Martin Holík na základně českých dobrovolníků. „Přišli skoro všichni, i když katolíků mezi nimi nebylo mnoho,“ popsal otec Martin, který za nejceněnější pomůcku pro práci s uprchlíky označil kytaru: „Hudba skutečně spojuje národy. Oči se rozzáří, když si něco vzájemně zazpíváme, atmosféru to hned promění.“

Válečné konflikty, pronásledování třeba i kvůli víře, chudoba, ekologické problémy, ale také touha po sloučení rodiny vyhánějí v poslední době desítky milionů lidí ročně. Jen malý zlomek z nich hledá útočiště v Evropě a je na celé naší západní společnosti, jaké dlouhodobé řešení této výzvy dokáže najít

Kurdský manželský pár na dlouhé cestě z oblasti bojů

Všimněte si krtečka na dece vpravo, právě on vrátil úsměv iráckému chlapci i jeho mamince

a uvést do života. Bez ohledu na to, jak to dopadne, lze v mnohém vylepšit situaci běženců už teď, aby nebyli tolik vystaveni nepřízní

počasí a různým násilníkům, zlodějům a vyděračům – alespoň s takovým přesvědčením se z Balkánu vrátili dobrovolníci z Proglasu.

Atmosféru vždy spolehlivě uklidnila hudba...

...a u dětí budoval bublifuk